

א ריכסינגן רמז

לקבל את החיים - במנוחה ע"י אמונה שלום בטחון ושמחה

פרשת בהעלותך תשפ"ה // שנה ב' // גליון כ"ח

שיעורי כ"ק אדמו"ר מפנים מאירות דסיקסא שליט"א

אור הבור

יום ראשון פרשת בהעלותך תשפ"ב

לעבוד את הבורא עם היות דקדושה

כתוב בפסוק, בפרשת השבוע, "ויעש כן אהרן" רש"י מסביר, "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה". התורה באה ללמד אותנו כאן את השבח, את הכבוד של אהרן הכהן, שהוא לא שינה את מה שהבורא ית"ש ציווה עליו לבצע את עבודת הדלקת המנורה במשכן.

יש מילתא דבדיחותא

שמסתובב סביב זה, שבו משהו שאל פעם איזה בחור, שלא הצליח ללמוד כל כך טוב, מה פירוש "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה". הבחור ענה שההסבר הפשוט הוא שהתורה באה לספר לנו את שבחו של אהרן הכהן, שהוא לא ישן... זה לא הפירוש האמיתי; "לא שינה" פירושו שהוא לא שינה. הוא פירש "לא שינה" כאילו הוא לא ישן.

אבל האמת היא, שיש כאן תשובה עמוקה; זה נכון במהותו! "שבחו של אהרן" פירושו שהוא לא ישן. מה זה אומר? כשאדם חושב על כך, שכשיש מצווה של "קידוש החמה" אחת לעשרים ושמונה שנים, הילדים והמשפחה מתאספים, הם קמים מוקדם, הם מתכוונים, וכשהזמן מגיע, הם מברכים

בהתלהבות, עם התרגשות של קדושה, הם רוקדים, ושרים ניגוני שמחה. אה!

הם זכו לברך הבורא של פעם אחת בעשרים ושמונה שנים!

יש לנו את הזכות בכל יום לברך מאה ברכות! יש לנו את הזכות לברך יותר ממאה ברכות! כמה עלינו לגשת לזה בהתלהבות, בחום, ברגישות של קדושה!! מאה ברכות בכל יום!! ברכה אחת בעשרים ושמונה שנים, בסך הכל, זו ברכה לבורא ית"ש, עוד ברכה... יש לנו מאה ברכות בכל

ממצרים. הלשון "לראות" הוא מונח שהגמרא מביאה גם מלשון (כתובות קט) "רואה אני את דברי אדמון" שמשמעותו "להיות מרוצה". "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו", אדם חייב להיות מרוצה מעצמו, הוא לא צריך להיות מדוכא לגבי עצמו, הוא לא צריך לייאש על עצמו. למרות שיש מצווה לגבי ענווה, הכנעה ומידות טובות, אדם חייב להיות מסוגל להיות סבלני. כן, אדם חייב להיות מסוגל להיות סבלני. "אדם חייב לראות את עצמו", אדם חייב להיות מרוצה מעצמו, "כאילו הוא יצא ממצרים", עכשיו אני יוצא ממצרים, ללא קשר למה שקרה עד עכשיו.

כתית למאור

הרה"ק רבי משה מקאזניץ זצ"ל, אומר: "כתית" - אדם חייב להיות עם הכנעה; זו מצב של ענווה, אבל רק "למאור", אם דרך זה הם יזהרו, תהיה בהירות. עם זאת, "לא כתית" - אדם לא צריך להיות עם ענווה שמובילה להיכנע, "למנחות", שאדם נשאר שקט במנוחה ולא עוסק בעבודת ה'.

למרות השפלות, היה סבלני

הרה"ק רבי ר' בונם מפשיסחא זצ"ל, מסביר: "והאיש משה עניו מאוד", רש"י אומר - "שפל וסבלן". "שפל" אפילו כאשר הוא הרגיש את עצמו במצב של ענווה, "וסבלן" הוא עדיין היה מסוגל להיות סבלני.

יהודי חייב להיות מסוגל להיות סבלני. יש דבר כזה, כאשר היצר הרע נכנס לאדם, והוא אומר לו, זה לא טוב וזה לא טוב, ואדם לעיתים מרגיש, לצערנו, יש תחושה כזו בין אנשים, למה אני חי בעולם הזה?

יום! הברכה של פעם בעשרים ושמונה שנים היא דבר עצום, אבל "כל יום בעיניך כחדשים!".

זה ההסבר הפשוט: "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", זה לא היה אצל אהרן הכהן, הברכה שהוא עשה בכל יום, בהשוואה לברכה שהוא עשה פעם בעשרים ושמונה שנים! זו הרעיון שהבחור ענה, בפשטות, "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", אהרן לא ישן; הוא חי עם חיות ודקדושה, עם רעננות, בכל יום הוא ביצע את המצוות והמעשים הטובים כאילו זה עתה נולד, והוא חיכה לזה כל ימי חייו. כי זה לא רק אמירה; זה באמת כך!

אותן מילים הן עידוד עצום גם עבור אנשים. אדם חושב: יום קשה כזה מתקרב... זה כל כך קשה, חס ושלום... הדברים לא מסתדרים, זה לא מסתדר... זה לא הולך כמו שאדם חושב, וכמו שאדם חישב... אדם נעשה שבור... אם פתחת את עיניך, ואתה רואה את העולם, זה סימן שהבורא ית"ש צריך אותך, והוא אוהב אותך! כי אם לא, לא היית זוכה לראות את האור של העולם! יהודי חי בעולם הזה כי הבורא רוצה שהוא יחיה, "בעל כרחך אתה חי", הוא צריך את עבודתך, והוא רוצה את עבודתך! זה לבד מספיק כדי לשמח אדם, להביא שמחה לאדם, להביע את התודה הגדולה ביותר של שמחה להבורא ית"ש. אין מקום לעצבות ולמרה שחורה, לקנאה, לשנאה, לתאוה ולכבוד. רק שמחה! כן, הבורא ית"ש החזיר לי את נשמת הקדושה והטהורה; זה סימן שהוא צריך אותי, והוא רוצה אותי, והוא אוהב אותי, ואני אוהב אותו!

תסבול אותך

בהגדה של פסח אומרים: "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא

את הזכויות על בניין הישיבה, ולכן הוא נשלח לשם כדי לוודא שהבניין רשום על שם הישיבה.

בפועל, הוא לא יכול היה לבצע את המשימה כי היה כבר מאוד קשה באמצע המלחמה. הוא הגיע ברכבת, ולא יכול היה לקחת רכבת; הוא היה צריך ללכת הרבה. באמצע הדרך, הוא שם לב באחת הערים שיש אספה גדולה, אז הוא הלך לשם לראות מה קורה. כשהוא הגיע, הוא ראה שהראש העיר של העיר עומד על פלטפורמה גדולה, וכל הקהל עומד סביבו, והוא התחיל לומר:

אתם צריכים לדעת שהיטלר מגיע, הגרמנים רוצים לפלוש. אל תחשבו שהם רוצים לפלוש רק לעיר הזו כאן, אלא מה? הוא רוצה לפלוש את כל העולם. הסיבה היא שהעיר הזו נמצאת ליד נמל שבו קל להגיע לספינות, לעשות הובלות, להביא ולהוציא, ובאותה תקופה, אנשים עדיין לא ידעו מה יש לרשע הזה בראש, והיא נמצאת ליד תחנת רכבת, אז הוא רוצה לפלוש לזה קודם. ראש העיר אמר: אתם צריכים לדעת שאם נמסור לו את העיר, הוא יוכל לפלוש לכל המדינה. אם נצליח לעצור אותו ולא נניח לו לפלוש לעיר, נוכל להציל את כל המדינה ואת כל המדינות הסובבות! כך אמר ראש העיר לכל האנשים.

הרב יעקב גלינסקי אמר: כששמע את דברי אותו גוי, הוא היה מאוד נרגש. הוא חזר לראש הישיבה ואמר לו: את המסמכים שהבניין שייך לישיבה, הוא לא קיבל בפועל, אבל יש לו מתנה אחרת שהוא מביא הביתה. איזו מתנה? - שאל ראש הישיבה. הוא סיפר לו את כל מה ששמע מהגוי, מראש העיר. והוא הסביר: אם רוצים לעצור את האויב, היצר הרע

למה אני כאן, חס ושלום? יהודי חייב להיות מסוגל להיות סבלני. אתה יודע למה אני כאן? אני כאן כדי לעשות את רצון ה'! אני אוהב את הקדוש ברוך הוא כל כך, ומה שאני יכול לעשות, ומה שאני חייב לעשות, כדי לשמח את הבורא ית"ש, זו הסיבה שאני כאן! זו הסיבה שאני כאן! אנחנו חייבים לחזק את עצמנו בזה, כן! נבראתי, כל יום אני נברא מחדש, "המחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית" זה יום שמח, יום של אור!

אל תיתן ליצר הרע שום מקום בכלל

הרב יעקב גלינסקי ז"ל, סיפר: פעם הוא ישב באוטובוס ליד יהודי שאינו שומר מצוות, והיהודי הזה רצה לדבר איתו. מכיוון שהרב יעקב גלינסקי לא רצה לשמוע שטויות או טיפשויות, הוא התחיל שיחה עם היהודי, ואמר לו שכל יהודי צריך שיהיה לו גבול, ואפילו אם, חס ושלום, הוא נופל, הוא לא יעבור את הגבול הזה. כאן הוא דיבר עם יהודי חילוני... הוא שאל אותו: מה הגבול שלך, מה לא תעבור?

היהודי, בלי לחשוב, ענה: אני לעולם לא אהפוך לגוי, בשום מצב, אני אשאר יהודי, אפילו, חס ושלום, שאני מאוד חלש, אבל אני אשאר יהודי!

הרב יעקב גלינסקי שאל אותו אם הוא יכול לספר לו סיפור. היהודי אמר כן, והוא סיפר לו את הדברים הבאים:

לפני מלחמת העולם השנייה, ראש הישיבה שלו, הרב אברהם יפה, זצ"ל [ראש ישיבת נוברדוק בביאליסטוק, וחתן של הסבא מנוברדוק זצ"ל], שלח אותו לאחד ממשרדי הממשלה כדי לסדר את המסמכים לבניית הישיבה. מכיוון שזה היה בזמן מלחמה, הם פחדו שהם יאבדו

לחיות במתח, וזה יכול להתבצע רק כשיש לאדם אמונה פנימית אמיתית וביטחון בה'. אדם מאמין שהבורא ית"ש הוא "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו", עושים חסד ליהודים במסירות נפש, מתפללים במקומות הקדושים, מאמינים בצדיקים, ובווערים באמונה, בווערים בביטחון, וחיים עם הבורא ית"ש.

שבוע לפני המשפט, שהיה אמור להיות פסק הדין הסופי, אמר היהודי למשפחתו שהוא רוצה שהם יתעוררו מוקדם ביום המשפט ויאפו חלות, כדי שיהיו מוכנים לסעודת ההודאה, כי הם יחזרו הביתה, בעזרת ה', חופשיים מכל האשמות.

זה נראה לא טבעי, כי אחרי כל המאמצים והמשאים ומתנים, ואחרי שעשו כל מאמץ אפשרי בדרך טבעית, שעשו זאת בהרחבה בכל דרך, נראה כי תחת שמונה עשרה חודשים של מעצר, זה באמת לא היה טבעי, מלבד היותם במעצר בית ודברים אחרים. נראה שזה לא יכול להיות פחות מזה.

המשפחה הלכה כל כך רחוק שכשהיום שלפני המשפט הגיע, הם אמרו לילדים בבית שכל ילד יכול ללכת לקנות משהו יפה בחנות, אוכל טוב שהוא אוהב, כי מחר כשיחזרו מהמשפט, הם יברכו ויודו לה', ויעשו סעודה שהם יאפו לפני שיצאו למשפט, וכל אחד יהיה לו את האוכל הטוב שהוא קנה יום קודם, כך שתהיה סעודה חמה וטעימה, וכולם יוכלו להביע את שבחם והכרת תודתם לבורא כל העולמים.

אחד הילדים אפילו שאל: "אתם כל כך בטוחים שיהיה טוב ושזה טוב, ושאתם תחזרו הביתה, מה יקרה אם, חס ושלום, זה לא כך יהיה?!" ההורים לא רצו לשמוע: "אין אם, אין שום דבר שיהיה... אנחנו

אסור להיות מסוגל לגרום לאדם למעוד, הוא אסור להיות לו שום מקום, הוא חייב להיות דחוי, ואפילו במקום קטן, אסור לתת לו שום שליטה, בשום מקום בכלל, הוא לא יכול להיכנס כאן בכלל! אם תיתן לו להיכנס קצת, חס ושלום, הוא ימצא מקום גדול ויכול להשתלט על כל האדם.

והוא אמר לאותו יהודי חילוני: הגדר לומר שאדם יישאר יהודי לא מחזיקה. אם תיתן ליצר הרע להיכנס, אתה צריך לדעת, הוא יכול להשתלט על הכל. הדרך היחידה היא לא לתת לו להיכנס. וכך הוא פעל והשקיע מאמצים כדי להפוך אותו לבעל תשובה.

הלקח שאנחנו לוקחים מהסיפור הזה הוא: יהודי חייב לדעת, אין שום מקום בכלל לתת לייאוש, עצבות, או מרה שחורה להיכנס, בשום אופן.

עם כוח של אמונה פשוטה

הייתה סיפור שהתרחש בפרשת נשא תשפ"ב, כאן בחוץ לארץ, בעיר מונסי. יש יהודי, יהודי מכובד מאוד, נכד של הרה"ק רבי ישע'לע מקרעסטיר זי"ע, שהאשים אותו הממשלה בביצוע מעשים לא חוקיים. הוא נעצר, והיה לו משפט קשה מאוד.

מאז הרגע שבו נעצר ועד המשפט, היהודי לא הראה פחד, לא הוא ולא משפחתו ולא הילדים. הייתה אמונה פשוטה שאם אדם חושב טוב ומדבר טוב - יהיה טוב. הבעל והאישה עסקו במעשי חסד, עשו הרבה חסד ליהודים, התפללו במקומות קדושים, והדבר העיקרי היה לחיות עם אמונה פשוטה, להאמין בבורא עולם, ולא לפחד. הילדים בבית לא צריכים לחיות במתח, והאנשים סביב לא צריכים

הביא שמחה לכולם, זה הביא טעם. יתרה מכך, כשאפו את החלות, מההתחלה זה נראה כמו פנטזיה, אתם יודעים איך אדם מרגיש, 'האם אנחנו אולי חולמים?!' אבל היהודים אומרים: לא! ברגע שהחלו לאפות את החלות, נכנסה חיות של קדושה, חיות של שמחה, הם אפו חלות של אמונה! הם אפו חלות של ביטחון! הם אפו חלות של דביקות להבורא ברוך הוא.

זהו המשמעות הפשוטה של "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה" - יהודי שאינו ישן, יהודי שאינו עושה הבחנות בכל מצב, הוא אינו נותן ליצר הרע להיכנס לשום מקום, אז אפשר להרחיק את האויב, והבורא ית"ש עוזר שבזכות חסד, אמונה, ביטחון, שמחה ושלום, רואים ישועות שלא בדרך הטבע.

"מאת ה' היתה זאת" - כשיהודי מאמין בשם הוי"ה, שהכל עושה הבורא ית"ש, "היא נפלאות בעינינו" - רואים נפלאות בעיניים.

הבורא ית"ש יעזור, כל היהודים יראו ישועות, כל היהודים יראו נפלאות, שנזכה להשיג את זאת, ונזכה לאן טוב וחסד, לכל טוב סלה, ולבהירות תמידה, אמן כן יהי רצון.

חיים באמונה וביטחון בבורא ית"ש, בלי שום מקום של ייאוש, בלי שום מקום של ספקות!"

הבורא ית"ש עזר, וברוך ה' [בלי להיכנס לפרטי המשפט עכשיו, אולי בזמן אחר נעבור על הפרטים, נדון בזה עם הצדדים המעורבים, ונראה מה הוא רוצה שנגיד ומה לא, פרטי פרטים, שהם מאוד מעניינים, ויש השגחה עליונה עצומה בפרטים הללו גם, אנחנו מדברים עכשיו רק באופן כללי... אבל כל כך הרבה אנחנו יכולים להודיע על הבשורה הטובה, ש] היהודים חזרו הביתה, ואכלו מהחלות, והילדים נהנו מהאוכל הטוב שהם קנו.

יותר מכך, כשחזרו ההורים מהמשפט, הם מצאו שולחן ערוך יפה וסעודת הודאה נפלאה מוכנה. כי לילדים הייתה כוח האמונה הפשוטה, כוח הביטחון בבורא ית"ש. וההורים אומרים: לא ההורים, ולא הילדים של המשפחה, ולא הקרובים סביב, אף אחד לא עבר קשיים. כי כשאדם רואה יהודי המואשם במעשים פליליים, מסתובב עם אמונה כל כך פשוטה, עם שמחה כזו, ועוסק בחסד, עוסק בתפילה, עוסק באמונה בצדיקים, מחזק יהודים בתורה ובעבודה ויראת שמיים, אמונה וביטחון עם רוגע, כאילו לא קרה כלום, זה

קול פנים מאירות: שיעורי כ"ק מרן אדמו"ר מפנים מאירות סיקסא שליט"א

צענטראלע נומער: 845-414-0076 | א"י: 072-370-1823 | **ענגלאנד:**

0330-350-3190 | **ארגענטינע:** 5411-2152-7691 | **אנטווערפן:** 323-

438-228-2500 | **מאנטריאל:** 346-0673

לקבל הגליונות שלנו בכל שבוע, תפנו ל:

gilyonospm@gmail.com

אור לנתיבותי

בחור אחר סדרי ישיבה

אב שואל: יש לו בחור בן חמש עשרה. כשמסתיימת הישיבה בלילה, כמה זמן לאחר סיום הישיבה צריך לצפות שהבן יחזור הביתה? הכוונה היא: אם הוא צריך לחזור הביתה מיד לאחר סיום הישיבה, ולא ללכת לבלות עם חברים, הוא צריך להיות בבית 10-15 דקות לאחר שהישיבה הסתיימה ליום. אבל אם הוא רוצה לשוחח עם חברים, הוא רוצה ללכת לבית המדרש, הוא רוצה ללכת להיכל התורה, הוא רוצה לבלות קצת. האם עלינו לאפשר לבנים לעשות זאת, או שלא?

תשובה: אין ספק שלבחורים לפעמים מותר לבלות, אבל בלילה זה לא זמן מתאים. בחורים ישרים, בחורים טובים, יכולים בקלות להתקלקל בלילה. הלילה הוא זמן שבו אין פיקוח, בלילה העולם עייף, לעיתים אדם קצת רפוי, ובלילה יש יותר מקומות מוסתרים. בישיבות היום, יש מספיק זמן במהלך היום לבלות עם חברים, בבוקר, בצהריים, ואפילו באמצע היום, אפשר להתיר לעצמם קצת שיחה. בחור מישיבה צריך להיות בבית בלילה; אם הוא רוצה להיות בבית המדרש, זה צריך להיות ברשות ובאחריות ההורים. אי אפשר שהבחורים לא יהיו בישיבה ולא בבית כשכבר מאוחר בלילה, מבלי שההורים יודעים היכן הם. זה צריך לבוא גם מההנהלה של הישיבה וגם מההורים.

אנחנו מבינים שהבחורים יתלוננו, והם ירגישו שיש עליהם יותר מדי לחץ. עם זאת, יש להסביר יפה להבחור שאנחנו ההורים נושאים באחריות. כשאתה מסיים ישיבה, אם אתה לא בבית, אני לא יודע היכן אתה. אתה תשאל, במהלך בין הזמנים אתה גם הולך להתפלל בבית המדרש, והאב לא הולך איתך? נכון, אבל באותו זמן כל הבחורים מבלי, ובאותו זמן יש יותר תחושת פיקוח, כי ידוע שהבחורים מבלי, וזה גם במהלך היום. בלילה לאחר הישיבה, כשזה כבר זמן שבו העולם צריך להיות בבית, כשאנשים הולכים לישון, זה זמן שאינו מתאים ליראת שמיים; זה לא זמן טוב לבלות. רוצה לשוחח? שוחח עם חברים ברחוב, בדרך הביתה מהישיבה, אפשר לשוחח קצת ברחוב. אם זה מסודר עם ההורים שקבוצת בחורים הולכת לבית המדרש, עשרה או חמישה עשר בחורים יחד, או אפילו ארבעה או חמישה, לכמה דקות, ואז הם חוזרים הביתה, זה מאורגן עם שעון, וההורים יודעים שכשהבן שלי לא בבית, הוא בבית המדרש, בחדר השיעורים, בחדר תפילה, בהיכל התורה, והם יכולים לבדוק עליו, הם יכולים לדעת היכן הוא, והבחור יודע שההורים יודעים היכן הוא, יש אחריות, אז אפשר לדון בזה עם הבחור, זה לא בעיה. אבל אם הבחור לא נמצא במקום הידוע להורים או לישיבה, שעה או שעתיים, או אפילו שלושת רבעי שעה, זה לא זמן מתאים בלילה.

הבחור צריך להבין את זה, וההורים צריכים להסביר לו יפה, שחלילה, לא כי הם רוצים להפעיל לחץ, לא כי הם חושבים שהוא לא ישר, לא כי הם לא סומכים עליו, לא כי הוא לא מספיק גדול. זה פשוט כי כך אנחנו שומרים על קדושתן וטהרתן של ישראל. בחור נמצא תחת אחריות של הישיבה או של ההורים. ההורים חייבים תמיד לדעת היכן הוא. במהלך היום, זה לא מסוכן פה ושם, אבל בלילה יש לוודא שהבחורים חוזרים הביתה.

וההורים צריכים לדעת: הם חייבים לדעת בבירור מהישיבה מתי הישיבה מסתיימת, ולעקוב מתי הבחור חוזר הביתה, ואם הם רואים שזה מאוחר ממה שצריך להיות, צריכה להיות "כבדהו וחשדהו". הרבה בחורים נופלים להשפעות

רעות, לדברים רעים שקורים בשעות הלילה המאוחרות. זה לא זמן מתאים לבלות; לא שייך להיות בבית המדרש.

כשמישהו הופך לבחור בישיבה גדולה, כשמישהו כבר בן 17, כשמישהו כבר בן 18, ובכן, אי אפשר תמיד לעקוב אחרי אחרים; הוא כבר יותר בוגר, יותר אחראי. אבל לפני שלומדים בישיבה גדולה בגיל 17-18, צריך פיקוח נוסף, וזה לטובת ההורים, לטובת הבחורים, זה מאוד חשוב שהבחורים ידעו שהם צריכים לתת דין וחשבון על היכן הם, כמה זמן הם, וההורים נושאים דאגה ואחריות רבה.

מובן מאליו, יש לומר את זה באהבה ובהבנה, לאפשר להבחור להגיב ולדון, להבין ולהבהיר. אחת מהדברים שהבחור יבוא ויאמר לך: "מה עם בחורים אחרים?"... התשובה צריכה להיות: אני אומר לך את האמת, אני לא יכול לדבר בשם בחורים אחרים, אני לא יכול לדבר בשם הורים אחרים. אבל נראה שאני נאמן לך, נראה שאני באמת דואג לך, ואני מעריך אותך, ואני רוצה להגן עליך, אני לא רוצה לעשות לך שום דבר רע, אני שמח כשאתה עם חברים, אני שמח כשאתה הולך לבית המדרש, אני לא חושד בך שאתה הולך למקום אחר, אבל מה אני יכול לעשות, כל העולם יודע, זה לא זמן מתאים? עכשיו זה הזמן שבו חוזרים הביתה להורים, אפשר לבלות כאן, אפשר לשמוע שיעורים, אפשר להתקשר ולשמוע דברים כשרים על הטלפון, אפשר לקרוא, אפשר לדבר עם אבא, עם אמא, עם אחים. בלילה, מבליים בבית. מאחל לך הצלחה, ברכה, וסייעתא דשמיא.

יכולים לשמוע תשובות בכל תחומי החיים על קו המערכת בכפתורים: 551